Lietas Nr. C23046813
Lietas arhīva Nr. C-0468-13

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Madonas rajona tiesa

tiesnesis D.P. Kļaviņš

2013. gada 3. septembrī rakstveida procesā izskatot civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. C/,

konstatēja:

Prasītāja /pers. D/ 2013. gada 23.maijā iesniegusi tiesā maza apmēra prasību, kurā lūdz piedzīt uzturlīdzekļus bērnu- /pers. E/, /pers. C/ un /pers. F/ uzturam, apmērā, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam minimālajam bērna uzturlīdzekļu apmēram. /pers. B/ un /pers. C/ laulība reģistrēta 2002. gadā un kopdzīves laikā dzimuši trīs bērni. Ar atbildētāju /pers. B/ nedzīvojot kopā astoņus gadus un /pers. C/ palīdzību bērnu audzināšanā sniedzot neregulāri. Bieži no atbildētāja tiekot saņemti pārmetumi par materiālās palīdzības lūgšanu. Atbildētājs bieži lietojot alkoholu. Prasītāja algotu darbu nestrādājot, esot otrās grupas invalīde. Lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus bērnu uzturam līdz pilngadības sasniegšanai.

Prasība iesniegta, pamatojoties uz Civillikuma 177. pantu, 179. pantu, Civilprocesa likuma 1. pantu, 43. panta pirmās daļas 3. punktu, 93. panta otro daļu, 127-130. pantu. Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumiem Nr. 37. Pieteikumā prasītāja norādījusi, ka nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē.

Atbildētājs /pers. G/ paskaidrojumu nav sniedzis, nav lūdzis lietu izskatīt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa noteic, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Pusēm nosūtīts paziņojums saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, norādot, ka maza apmēra prasība rakstveida procesā tiks izskatīta 2013. gada 3. septembrī plkst. 15:00 un sprieduma noraksts pēc tā pasludināšanas prasītājai tiks nosūtīts pa pastu. (21., 22. l.l.).

Novērtējusi rakstveida pierādījumus lietā un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar /pers. C/, /pers. F/ un /pers. E/ dzimšanas apliecībās izdarītajiem ierakstiem viņu vecāki ir /pers. C/ un /pers. B/ (pirms uzvārda maiņas /uzvārds/) (10.-12. l.l.).

No Varakļānu novada dzimtsarakstu nodaļas izsniegtajām izziņām redzams, ka bērnu- /pers. C/, pers D/un /pers. E/ deklarētā dzīves vieta ir pie mātes /pers.l///adrese/, Varakļānu novadā (13. -16. l.l.).

Civillikuma 179. pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus apmērā, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumu Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2. punktu, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt katram savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu, prasītāji lietās par uzturlīdzekļu piedziņu ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas. Atbilstoši Civilprocesa likuma 42. panta pirmajai daļai, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksas bijis

atbrīvots, valsts ienākumos piedzenami no atbildētāja.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un vadoties no Civillikuma 179. panta, Civilprocesa likuma 190. panta, 250 ^{25} . panta, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt pilnā apmērā.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, par labu /pers. B/, /personas kods/, uzturlīdzekļus/datums/dzimušā /pers. F/, /personas kods/, uzturam ik mēnesi 25% (divdesmit piecus procentus) no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai, bet no septiņu gadu vecuma sasniegšanas 30% (trīsdesmit procentus) no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz pilngadības sasniegšanai, uzturlīdzekļu piedziņu uzsākot no 2013. gada 23. maija.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, par labu /pers. B/, /personas kods/, uzturlīdzekļus/datums/dzimušā /pers. C/, /personas kods/ un/datums/dzimušās /pers. E/, /personas kods/ uzturam ik mēnesi 30% (trīsdesmit procentus) no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katram līdz pilngadības sasniegšanai, uzturlīdzekļu piedziņu uzsākot no 2013. gada 23. maija.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu Ls 246,60 (divi simti četrdesmit sešus latus un sešdesmit santīmus), ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 2,06 (divus latus 6 santīmus).

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā trīsdesmit dienu laikā, iesniedzot sūdzību Madonas rajona tiesā.

Tiesnesis D.P. Kļaviņš